

Stoppen met nivelleren

Industrie is weer hip. Na jaren verguisd te zijn, staat ze weer in het middelpunt van de belangstelling. De centrale vraag in de discussies klinkt of we meer industriële activiteiten moeten ontwikkelen en zo ja, hoe we die moeten realiseren.

Natuurlijk heeft Vlaanderen nood aan meer industriële activiteiten. Niet zoals ze in de voorbije eeuw werden georganiseerd waarbij een industrieel bedrijf zich vooral beperkte tot activiteiten met weinig toegevoegde waarde en hoge kosten voor de omgeving.

Een industrieel bedrijf in Vlaanderen, en in de rest van de geïndustrialiseerde wereld, is geëvolueerd naar een hoogtechnologische onderneming die actief is in meerdere industriële processen. Waarbij innovatie en duurzaamheid centraal staan. En van dit type bedrijven kunnen we er natuurlijk niet genoeg hebben.

Industriële bedrijven genereren werkgelegenheid en het reanimeren van de arbeidsmarkt is een van de grootste zorgen van onze politici. Zeker nu zwart op wit door het studie bureau Eurofound is aangetoond dat België faliekant faalt in de begeleiding van zijn werklozen.

Ons land investeert 3,5 procent van het bbp in werkloosheidsuitkeringen en activeringsmaatregelen, en is daarmee Europees koploper. Zonder veel succes. Want de werkloosheid blijft hoge toppen scheren.

Volgens de onderzoekers hanteren de best presterende landen maatregelen die vooral sensibiliseren door niet werken af te straffen in plaats van te belonen. En is het beter het voorziene geld meer te spreiden en veel meer te investeren in opleiding en onderwijs. Zeker in Vlaanderen. Want ook al slagen we erin nieuwe industriële activiteiten te ontwikkelen, wil dat niet automatisch zeggen dat onze jongeren een job vinden.

De competenties die bedrijven zoeken, veranderen grondig. Hoogleraar economie aan de KU Leuven, Maarten Goos, bewees dit in een recente studie. Volgens Goos daalt het aantal gemiddeld betaalde jobs, zoals de kantoorbedienden, en ontstaat er een polarisatie tussen hoogbetaalde en laagbetaalde jobs. Tussen de managers en de winkelverkopers. De technologische vooruitgang is de oorzaak.

*** Er ontstaat een polarisatie tussen hoogbetaalde en laagbetaalde jobs.**

Door deze evolutie neemt de inkomensongelijkheid steeds verder toe. Toch als bedrijven handenarbeid financieel niet meer waarderen of als de overheid de minimumlonen niet optrekt. Steeds meer mensen zullen het ook in de toekomst moeilijk hebben om een job te vinden omdat het gros van de bevolking de competenties heeft om een gemiddeld betaalde job uit te voeren.

Vlaanderen moet er dus alles aan doen om zijn inwoners de besten te laten worden zodat Vlamingen excelleren in hoogopgeleide jobs. Veel jongeren studeren al af aan de hogeschool of universiteit, maar vinden geen job. Omdat al te vaak hun opleiding niet matcht met de competenties die werkgevers zoeken.

Het gebrek aan pas afgestudeerde ingenieurs wordt schrijnend in Vlaanderen. Het heeft zelfs multinationals ertoe verplicht een deel van hun activiteiten naar andere Europese landen te verhuizen. Elk individu mag zijn eigen keuzes maken, maar de overheid moet met gerichte sensibiliseringsacties, en waarom niet met financiële incentives, jongeren motiveren een studie te kiezen die meer perspectief op een job geeft.

Ook voor de andere categorie werknemers moet de overheid een extra inspanning doen. Door zo veel mogelijk jongeren te laten afstuderen om te beginnen. En door hen een werkmentaliteit aan te kweken, ze te leren werken. Zodat ze goed opgeleid zijn en zin hebben om de arbeidsmarkt te betreden.

Om hierin te slagen, is overleg nodig tussen minister-president Kris Peeters en zijn collega Pascal Smet. De eerste werkt een nieuw industrieel beleid uit, de andere werkt aan de hervorming van het Vlaamse onderwijs. Om succesvol te zijn, moeten beiden hun plannen samen uitwerken.

Ze moeten niet zoeken naar de grootste gemene deler zoals in Vlaanderen al te vaak gebeurt. Ze moeten niet willen nivelleren, maar die plannen smeden die ons doen excelleren. En met de hulp van de federale overheid, die de omgevingsfactoren eindelijk gunstig maakt om hier te ondernemen, slagen we er misschien wel in om van Vlaanderen een grote industriële regio te maken. Het is niet zo lang geleden dat we dat waren. Het is te hopen dat we het niet verlerd zijn hoe we dat moeten zijn. ©

AN GOOVAERTS

Hoofdredacteur